

Arrest

nr. 191 582 van 5 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 maart 2017 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 08 december 1994 te dorpje Iyekeorhionwon gelegen in Edo State. U heeft daar uw hele leven gewoond, meer bepaald in de Eyhadaze straat. U weet niet waar uw ouders verblijven, toen u nog heel klein was, werd u door hun achtergelaten bij uw grootmoeder. U weet ook niet waar uw broer momenteel is, volgens de laatste informatie waarover u beschikt, zou hij in Benin City zijn. U bent traditioneel gehuwd met Kinsley (A.), jullie hebben geen kinderen samen. U bent in Nigeria naar de Secundaire School gegaan, tot GSS 3. U hielp uw oma met het telen van mais. U behoort tot de etnie Benin en u bent Christen. Uw oma nam geld aan van een man genaamd Kinsley (A.). Hij betaalde voor uw school en hij zorgde voor jullie. Op een bepaald moment wilde Kinsley met u huwen, anders zou al het geld dienen

terugbetaald te worden. U was van mening dat u niet kon huwen met een oude man, waarop Kinsley steeds met veel mannen naar uw huis kwam om te vechten. U kon het niet langer aan, uw oma was ziek, u vond de situatie erg, na ongeveer een maand besloot u met hem te huwen. Kinsley wilde een bruidsschat betalen, dit was evenwel niet mogelijk, immers enkel een man kan een bruidsschat aanvaarden en u had alleen uw oma. Kinsley wilde op een bepaald moment betrekkingen met u hebben, hij stelde toen vast dat u niet besneden was. Hij zei dat u diende besneden te worden, anders zou het door hem gegeven geld dienen terugbetaald te worden, of zouden uw oma of uzelf worden gedood. U was bang, u wist niet waarom uw oma u niet heeft besneden. U wilde evenwel niet besneden worden. U ging naar het lokale politiestation om aan te geven dat iemand u en uw oma wilde doden, maar gezien hij heel rijk is, konden ze niets doen. U vluchtte vervolgens weg naar Benin City, u kende er niemand en u woonde er op een plaats genaamd 'Mont'. U ontmoette in Benin City een vrouw genaamd Ivie (A.). Ze wilde u helpen en wilde u meenemen uit Nigeria en u naar Griekenland brengen. U diende haar geen geld te betalen voor haar aangeboden hulp, u moest wel voor haar baby zorgen en haar helpen in haar Afrikaanse shop in Griekenland. Voor jullie vertrek naar Griekenland, diende u een eed af te leggen, u moest alles doen wat ze u zei, anders zou u sterven. Ze knipte ook uw haar en nagels en ze ging dit naar Afrika sturen, voor voodoo. U ging vervolgens samen met Ivie naar Lagos, om dan via Niger, Libanon en Turkije, in Griekenland aan te komen. Eens in Griekenland merkte u op dat de shop niet van haar was. Op een bepaald moment zei Ivie dat u haar geld diende te betalen, meer bepaald 50.000 euro. Ze ging u een plaats tonen waar u kon werken, meer bepaald 'Omonia', straten in Athene. U wilde evenwel niet aan prostitutie doen, u ging naar het centrum, waar je asiel kan aanvragen. Die dag zag u de broer van Kinsley, genaamd Elvis. U belde vervolgens naar een vriend, Osariemen, die u vertelde dat Kinsley mensen had meegenomen om uw oma te vermoorden. U besloot om Griekenland te verlaten, u ging naar Macedonië, om vervolgens via Servië en Hongarije, naar Italië te gaan. Daar ontmoette u Evelyn, u mocht mee naar haar appartement gaan. Ook zij stelde u voor om in de prostitutie te stappen, iets wat u wederom weigerde. Evelyn bleek Ivie te kennen, u was bang en bent uit haar woning weggevlucht. U bent verder gereisd naar België en u denkt dat u hier op 18 of 19 januari 2016 aankwam. Op 22 januari 2016 diende u een asielaanvraag in. U legt ter staving van uw asielerlaas een attest van de Clinique Saint-Pierre te Ottignies voor, waarin wordt gesteld dat uit onderzoek op 03 mei 2016 blijkt dat u niet besneden bent.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaart dat u 18-19 jaar oud was toen Kinsley met u wilde huwen (zie gehoorverslag CGVS dd. 22 december 2016 p. 14, hierna genoemd cgvs p. 14). Op 21 of 22 september 2013 zou u in Griekenland, Athene zijn aangekomen (cgvs p. 4 en p. 29). Dit was de eerste keer dat u ooit Nigeria had verlaten (cgvs p. 30). Uw oma zou in 2014 overleden zijn, toen u in Griekenland was (cgvs p. 8). Februari 2015 zou u Griekenland hebben verlaten (cgvs p. 5). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier), werden op 03 april 2009 reeds uw vingerafdrukken in Griekenland, meer bepaald in Tayros, genomen. U er op het einde van het gehoor voor het Commissariaat-generaal mee geconfronteerd dat u volgens onze informatie reeds langer weg bent uit Nigeria, vraagt u zich af welke informatie, om vervolgens te stellen dat het 2013 was (cgvs p. 30). U gevraagd naar of u zeker bent, stelt u 'dat is het jaar dat ik me kan herinneren' (cgvs p. 30). U ermee geconfronteerd dat u volgens onze informatie in 2009 in Griekenland was, zegt u dat wat u zich herinnert, deze vrouw u heeft gebracht, in 2013 (cgvs p. 30). U nogmaals met hetzelfde geconfronteerd, stelt u simpelweg dat u het u niet herinnert (cgvs p. 30). U ermee geconfronteerd dat u bent geboren in 1994 en dat u in 2009 aldus slechts 15 jaar oud was, geeft u plots toe dat u Nigeria heel jong hebt verlaten. U zegt vervolgens het volgende: "1994, dat is mijn geboortedatum, nu herinner ik het me, ik heb Nigeria heel jong verlaten, want die vrouw die me naar Griekenland heeft meegenomen, ik was heel jong, ik heb de leeftijd moeten veranderen, ik was heel jong, als ik buiten kom op de straat, de politie gaat me arresteren, dat ik een andere leeftijd opgeef. Ik moet zeggen 1988, 1987. Ik moet mijn leeftijd iets hoger vermelden, iets ouder" (cgvs p. 30). U ermee geconfronteerd dat, als u in 2009 reeds in Griekenland was en u toen 15 jaar oud was, uw gehele asielerlaas dat u diende te huwen met Kinsley toen u 18-19 jaar oud was, hiermee verval, stelt u dat u het begrijpt, maar dat alles wat de protection officer u zegt, u zich dat niet herinnert (cgvs p. 31). U nogmaals met hetzelfde geconfronteerd, stelt u plots het volgende: "Wat er gebeurd is met oma, Kinsley en deze vrouw (Ivie), het is allemaal waar. Maar de tijd dat ik in Griekenland was, is ook waar.

Alles dat met Kinsley is gebeurd, ik weet het jaar en de maand niet meer, ik weet dat de datum waar is, de datum van de vingerafdrukken, het klopt niet, ik was toen heel jong, de vrouw zei dat ik me ouder moest voordoen. Ik heb alles veranderd, omdat de details in mijn asielerprocedure, waren niet mijn

echte naam, de vrouw zei doe dit, doe dat, ik heb dat gevolgd" (cgvs p. 31). U geeft vervolgens aan dat u effectief op 03 april 2009 in Griekenland was (cgvs p. 31) en dat u hebt gelogen omdat u daar andere gegevens zou hebben opgegeven. U stelde in Griekenland Osario (O.) te heten, geboren in 1987 of 1986 (cgvs p. 31). U blijft wel vasthouden aan het door u geopperde asielrelaas (cgvs p. 32). Als er u evenwel wordt gevraagd hoe oud u dan effectief was toen Kinsley met u wilde huwen, moet u opvallend lang nadenken (cgvs p. 32). Vervolgens stelt u alsnog dat u 13-14 jaar oud moet zijn geweest (cgvs p. 32). U geeft ook toe dat u voor een veel langere periode in Griekenland bent geweest, meer bepaald vijf jaar, en dat u daar effectief in de prostitutie hebt gewerkt (cgvs p. 32). Ook geeft u toe dat uw grootmoeder niet in 2014 is overleden, zoals u pretendeerde, maar dat ze eind 2009 zou zijn gestorven (cgvs p. 33). U heeft aldus gedurende het gehele gehoor bij het Commissariaat-generaal foutieve informatie verstrekt en gelogen over de datum waarop u uw land, zijnde Nigeria, zou hebben verlaten. Bij aanvang van het gehoor werd er u nochtans uitdrukkelijk op gewezen dat u zoveel mogelijk informatie dient te geven en de waarheid dient te vertellen (cgvs p. 2). Ook werd er u toen op gewezen dat u dient te vertellen in welke landen u eventueel eerder bent geweest of waar u heeft gewoond voor uw komst naar België (cgvs p. 2). Er werd toen uitdrukkelijk vermeld dat het op zich niet problematisch is indien u Nigeria al eerder hebt verlaten dan u initieel beweerde, maar dat het wel belangrijk is dat u hier eerlijk over bent (cgvs p. 2). Gezien u gedurende het gehele gehoor hebt gelogen over waar, wanneer en in welke omstandigheden u de laatste periode voor uw komst naar België werkelijk hebt verbleven en u bovendien zelfs na confrontatie nog geruime tijd blijft ontkennen, maakt u dan ook uw nood aan bescherming niet aannemelijk. Bovendien vervallen met de vaststelling dat u reeds in 2009 en aldus op 15 jarige leeftijd in Griekenland was, uw verklaringen dat u op 18 of 19 jarige leeftijd een gedwongen huwelijk zou hebben ondergaan in Nigeria. Het is ook opmerkelijk dat u opvallend lang moet nadenken als u wordt gevraagd hoe oud u dan effectief zou zijn geweest toen Kinsley met u zou willen huwen hebben in Nigeria. Dit komt allesbehalve doorleefd over, maar wekt eerder de indruk dat u de leeftijd waarop u zogezegd gedwongen diende te huwen, nog moet uitrekenen. Ook over de overlijdensdatum van uw grootmoeder moet u vervolgens uw verklaringen bijstellen, gezien u reeds veel eerder uw land hebt verlaten dan u pretendeerde. Door uw leugenachtige verklaringen omtrent de datum waarop u Nigeria zou hebben verlaten, waardoor de door u ingeroepen feiten op 18 – 19 jarige leeftijd zich niet kunnen hebben voorgedaan, maakt u dan ook uw nood aan bescherming niet aannemelijk.

Er werden eveneens nog enkele tegenstrijdigheden opgemerkt tussen het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoor bij het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat Kinsley 77 jaar oud was, terwijl u bij het cgvs stelt dat zijn leeftijd 70 jaar was toen hij met u wilde huwen (cgvs p. 18). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat hij 70 jaar oud was en dat bij Dienst Vreemdelingenzaken het Engels misschien niet goed werd verstaan (cgvs p. 19). Ook stelde u bij DVZ dat Kinsley vijf andere vrouwen had, terwijl u bij het CGVS steevast stelt dat hij slechts drie andere vrouwen had (cgvs p. 18). U hiermee geconfronteerd, stelt u "Neen het was vier dat ik die man zei, drie sorry" (cgvs p. 19). Het is opmerkelijk dat u ook omtrent de leeftijd van Kinsley en het aantal vrouwen die hij had, reeds tegenstrijdige verklaringen aflegt.

Voor wat betreft de door u aangehaalde vrees voor gedwongen besnijdenis uitgaande van Kinsley, kan nog het volgende worden opgemerkt. U geeft zelf aan dat Kinsley niet wist dat u niet besneden was en dat hij dit ook nooit aan uw oma had gevraagd (cgvs p. 25). U weet niet waarom hij het niet op voorhand zou hebben gevraagd, je zou immers niet kunnen zeggen dat je niet besneden bent in Nigeria, mensen zouden lachen met u (cgvs p. 25). U gevraagd of het niet vreemd is, als Kinsley een besnijdenis zo belangrijk vindt, dat hij het niet op voorhand heeft gevraagd, stelt u het volgende: "Het is niet vreemd, in Afrika, als de man met u wilt slapen, de man weet dat je niet besneden bent dan. Je zegt het niet luidop, normaal gezien" (cgvs p. 25). Het is evenwel ongeloofwaardig dat Kinsley, een rijk en populair man (cgvs p. 14) die reeds verschillende vrouwen heeft en die de besnijdenis van een vrouw belangrijk zou vinden, niet op voorhand zou hebben gepolst naar of u al dan niet besneden bent, alvorens met u te willen huwen. U stelt eveneens dat u nog minstens een half jaar bij Kinsley zou hebben gewoond, sinds de dag dat hij u had verteld dat u diende besneden te worden en dat u in tussentijd niet besneden werd (cgvs p. 26). U gevraagd naar hoe u zeker een half jaar bij hem kon blijven wonen, zonder dat hij u dwong om besneden te worden, stelt u dat u hem altijd excuses gaf, dat hij zich geen zorgen diende te maken, u zou het binnenkort doen als u er klaar voor was (cgvs p. 27). U stelt dat u tijdens die zes maanden aldus altijd excuses kon verzinnen, en dat hij dan wel altijd kwaad was (cgvs p. 27). Verder vertelt u dat hij zei dat u loog, dat hij soms bij uw oma ging omdat hij wou dat u zou besneden worden want dat u nu zijn vrouw was, waarop uw oma stelde dat Kinsley het u moest vragen (cgvs p. 27).

U gevraagd waarom u dan bent weggegaan na u meer dan een half jaar te hebben kunnen verweren tegen een mogelijke besnijdenis, zegt u enkel dat hij heel serieus was, hij was klaar, de excuses, hij vond dat u loog en nooit zou besneden worden (cgvs p. 27). Hij zou u terug hebben bedreigd, dat u besneden moest worden, anders moest u hem het geld betalen, hij ging u doden, niemand zou naar u

vragen, niemand zou u redden, toen bent u vertrokken (cgvs p. 27). Het is ongeloofwaardig dat u nog ruim een half jaar bij Kinsley zou hebben kunnen wonen, zonder dat hij u zou hebben gedwongen om een besnijdenis te ondergaan. Uw verklaringen, zijnde dat u steeds excuses kon verzinnen, weten niet te overtuigen. Men zou redelijkerwijs kunnen verwachten dat iemand die u zelf omschrijft als heel onbeleefd en arrogant die geen respect heeft voor vrouwen (cgvs p. 29), niet gediend is met de excuses van uwentwege en dat hij u zo snel mogelijk een besnijdenis zou laten ondergaan. Het gegeven dat u nog minstens een half jaar bij Kinsley kon leven zonder gedwongen besneden te worden, louter en alleen omdat u excuses verzoon om geen besnijdenis te moeten ondergaan, ondermijnt verder de geloofwaardigheid uw bewering dat u vreest te zullen worden besneden bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Ook hierom kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging en het risico op het lijden van ernstige schade.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in Benin City geen noemenswaardige problemen hebt gekend en dat u niet hebt gepoogd om u elders in Nigeria te vestigen. Zo verklaart u omtrent Benin City dat u er ongeveer twee weken was en dat u er geen probleem kende, u woonde onder een brug, niet in een huis (cgvs p. 28). Gepolst naar of u er problemen had, behalve dat u geen huis had, stelt u "neen maar soms zei mijn hoofd dat wel, Benin is dichtbij mijn dorp" (cgvs p. 28). U gevraagd naar of Kinsley u niet gevolgd is naar Benin City, stelt u neen, u bent immers weggerend, hij wist het niet, wist niet wanneer u bent weggelopen (cgvs p. 28). U verklaart verder dat Kinsley u niet zou hebben gevonden in Benin City omdat u er niet lang bleef, enkel twee weken (cgvs p. 28). U gevraagd naar waarom u niet heeft geprobeerd om in Benin City te blijven wonen en een leven op te bouwen, stelt u enkel dat er daar geen leven is, daar wonen zou niet zo makkelijk zijn, u hebt daar niemand, als het niet door Kinsley is, zou u daar kunnen wonen hebben, maar door Kinsley, was u bang (cgvs p. 28). U ermee geconfronteerd dat u toch niet wist of hij u daar zou vinden, stelt u dat u het niet wist, maar op een dag zou hij u vinden, als u klein was, ging hij altijd naar Benin (cgvs p. 29). U gevraagd naar of u zich niet in een ander deel in Nigeria kon vestigen, ontkent u dit, het zou ellendiger zijn, u zou het heel heel moeilijk vinden, om in een andere plaats te wonen (cgvs p. 29). Het louter aanhalen dat Kinsley u mogelijks zou kunnen vinden in Benin City en uw verklaringen dat u het heel moeilijk zou vinden om in een andere plaats in Nigeria te wonen, is geen afdoende verklaring waarom u niet eerst zou trachten om u elders in Nigeria te vestigen of om minstens informatie in te winnen over een mogelijk intern vluchtalternatief, in plaats van onmiddellijk uw land te verlaten en in in het buitenland een onderkomen te zoeken.

Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ("COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat het attest van de Clinique Saint-Pierre te Ottignies betreft, dient er opgemerkt te worden dat hierin enkel wordt gesteld dat uit onderzoek op 03 mei 2016 blijkt dat u niet besneden bent. Er wordt niet getwijfeld aan het feit dat u niet besneden zou zijn, evenwel vormt het attest geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging, die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt ongeloofwaardig worden geacht, omdat u gedurende het gehele gehoor hebt gelogen over waar, wanneer en in welke omstandigheden u de laatste periode voor uw komst naar België werkelijk hebt verbleven, waardoor uw vervolgingsfeiten, zijnde een gedwongen huwelijk op 18 – 19 jarige leeftijd en de hieraan gekoppelde dreigende besnijdenis, worden teniet gedaan.

U legde geen identiteits- of reisdocumenten voor, zodat uw identiteit, het tijdstip waarop u Nigeria verliet en het reistraject dat u vanuit Nigeria tot België heeft afgelegd, niet kunnen worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikelen 17, § 2 en 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (PR CGVS), artikel 4 van Richtlijn 95/2011/EU, artikel 8, § 2 van Richtlijn 2005/85/EU, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster wijst erop dat zij ongeletterd is, amper naar school ging en haar grootmoeder hielp met het telen van maïs. Het is aannemelijk dat zij haar leeftijd moest bijstellen. Vast staat dat verzoekster toen zij in 2009 aankwam in Griekenland 15 jaar was. Vanaf dan moest zij steeds andere data uitrekenen waardoor ze er zelf niet meer aan uit kan wanneer en wat er gebeurd is. Bovendien loopt zij niet rond met een agenda of dagboek waarin zij alles noteert. Het is logisch dat zij de jaren niet meer zo goed kan plaatsen omdat zij steeds andere datums heeft genoemd. *"Verzoeker is ook opgegroeid in een cultuur zonder agenda en zonder veel geschreven bronnen hecht immers weinig belang aan data en getallen. Allicht zou voor een doorsnee West-Europeaan, met een gemiddelde opleiding en voor wie data, plaatsen en personen belangrijk zijn, op dergelijke vragen gemakkelijk een antwoord kunnen geven. Maar mensen zoals verzoeker die amper naar school zijn geweest en in een heel andere cultuur opgegroeid is dit wel een andere zaak.*

Verzoeker vindt het dan ook onredelijk te stellen dat verzoeker verstoken blijft van het vluchtelingen statuut omdat hij de zaken niet meer per jaar kan classificiëren.

De interviewer gaat ervan uit dat verzoeker op zomaar alles een jaar tal kan plakken. Dit is een onredelijke verwachting van het CGVS temeer het CGVS weet dat zij al sedert haar 15de levensjaar in Griekenland verblijft.

Uit het verhoorverslag blijkt nergens uit dat de interviewer zich vragen heeft gesteld hoe het komt dat verzoeker de data niet allemaal correct kan plaatsen.

Het is correct dat er van verzoeker verwacht wordt dat ze de waarheid spreekt doch het is correct indien ze stelt dat ze nog heel jong was toen ze toekwam in Griekenland. Ze probeert dan ook de leeftijd en data aan te passen zoals ze dit reeds 17 jaar geleden heeft gedaan vanaf aankomst in Griekenland.

De volledige beslissing werd nu opgebouwd rond de verschillende data die verzoeker heeft gegeven tijdens het DVZ interview, het interview op het CGVS en tijdens zijn interview."

Verzoekster verwijst naar artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en artikel 27 PR CGVS, waarin gesteld wordt dat met haar persoonlijke omstandigheden rekening gehouden moet worden.

"Verwerende partij zou immers het interview opnieuw dienen te starten en met haar openkaart spelen. Verwerende partij wacht tot het einde van het interview om dan aan te duiden dat ze weet dat verzoeker slechts 15 jaar was toen ze aankwam in Griekenland. Het argument van verzoeker dat ze moest haar leeftijd verhogen, omdat ze anders zou worden opgepakt wordt gewoonweg van tafel geveegd zonder ook meer rekening te houden met het feit dat verzoeker gedurende haar zwervtocht in Europa overal en steeds andere data heeft vernoemd waardoor ze zelfs niet meer weet welke data nu nog correct zijn en welke niet. Verzoeker is verstrengeld geraakt in haar eigen verkeerde data door steeds andere data te gebruiken omdat dit haar werd ingefluisterd dat ze dit moest doen.

Om daaruit af te leiden dat ze niet gehuwd zou zijn met Kinsley, haar grootmoeder overleden zou zijn, ... is inderdaad een brug te ver en houdt het CGVS geen rekening met het feit dat:

- *Verzoeker 15 jaar was toe ze in Griekenland aankwam*
- *Dat ze gedwongen werd om andere data op te noemen gezien haar toendertijd minderjarige leeftijd. Het CGVS had open boek moeten spelen met verzoeker en haar er in den beginne op te wijzen dat de data niet kloppen. Op deze wijze had verzoeker vertrouwen kunnen hebben in de protection officer. Het CGVS zou het verhoor dienen te beginnen met: 'We weten dat U slechts 15 jaar was toen U in Europa bent aangekomen, dus begin daarover te vertellen,...*

(...)

Het is immers de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en rekening heeft gehouden met de toendertijd minderjarigheid van verzoeker, de gebeurtenissen die ze als kind van 15 jaar heeft meegemaakt (helemaal alleen in Griekenland, Italië, gedwongen worden om in de prostitutie te gaan werken teneinde in haar levensonderhoud te voorzien en ander de andere persoonlijke omstandigheden. Nergens uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat verwerende partij bij het nemen van de beslissing rekening heeft gehouden met deze elementen. Hieruit volgt dat het CGVS niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, zijn deze niet correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan tot een onredelijke beslissing is gekomen."

"Het zelfde geldt voor de leeftijd van Kinsley. Verzoeker heeft correct geantwoord dat de man oud was. Indien hij nu 70 of 77 jaar is tot weinig te zake.

Het feit is dat haar echtgenoot een oude man was die een jonge bloem wilde als bijkomende vrouw."

"Het derde argument met betrekking tot de besnijdenis raakt evenmin kant of wal. Het is een schoolvoorbeeld van een argumentatie die genomen wordt vanuit een Westers vizier. Het CGVS stelt dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker steeds maar excuses vond om geen betrekking met hem te moeten hebben omdat ze nog niet besneden was. Het CGVS vergeet echter dat verzoeker toen ze met de oude man gedwongen werd te huwen slechts 14 jaar was en derhalve nog een klein kind. Het is niet zo vreemd dat vrouwen inderdaad pas besneden worden op latere leeftijd.

Verzoeker heeft toen ze 15 jaar was kunnen vluchten van deze bruit omdat ze inderdaad zag dat ze, nu ze 15 was geworden, de besnijdenis niet meer zal kunnen tegen houden.

Dit afdoen is een administratieve beslissing als ongeloofwaardig is opnieuw een brug te ver. Het staat immers helemaal niet vast met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat dit allemaal ongeloofwaardig is."

"Bij het 4de argument heeft verzoeker eveneens problemen. Het vierde argument handelt over het intern vluchtalternatief. Volgens het CGVS zou een toendertijd 14 jarig meisje zich kunnen vestigen in Benin-city. Een grote stad. Het kind is er dakloos en woont op de straat.

Verwerende partij dient zich dan in te leven in het hoofd van een 14 jarig meisje. Plots krijgt dit meisje een aanbod om te gaan werken in een African-shop in Griekenland. Als een 14 jarig Afrikaans kind dit te horen krijgt dan zegt dit kind onmiddellijk ja. Natuurlijk was dit een argument om het 14 jarig kind toendertijd me te lokken naar Europa om haar in Europa tewerk te stellen in de seksindustrie.

Verzoeker is in feite het slachtoffer geworden van 'trafficking'. Zij is het slachtoffer van een strafrechtelijke daad.

Verzoeker heeft aldus aangetoond dat de beslissing weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire beschermingsstatus steunt op slechts 1 motief namelijk gebrek aan geloofwaardigheid wegens het niet kunnen plaatsen in de tijd van bepaalde feiten zonder dat het CGVS rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker slechts 15 jaar was toen ze helemaal alleen in Griekenland was en in feite het slachtoffer is geworden van trafficking.

(...)

Belangrijk is toch dat het CGVS bij een asielaanvraag nagaat of in het land van herkomst van verzoeker er een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing aanwezig is die vervolging of ernstige schade vormen en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Dit is een toepassing van artikel 48/5 par. 2 lid 2 Vw. Hiermeer werd er door het CGVS totaal geen rekening mee gehouden.

Verzoeker stelt dan ook dat het dossier teruggestuurd dient te worden naar het CGVS teneinde het CGVS toe te laten de nodige informatie aan te brengen of er in Nigeria al dan niet een doeltreffend juridisch systeem bestaat alwaar verzoeker toegang tot heeft en dit haar kan beschermen tegen trafficking en of dat trafficking wordt opgespoord en vervolgd. Daarboven op komt dat het CGVS eveneens de nodige informatie dient te verschaffen over de inwerking van het tribale recht in het nationaal gerechtelijk en wettelijk systeem. Biedt dit systeem aan verzoeker voldoende garantie?

Uit de bestreden beslissing en in samenlezing met het administratief dossier komt tot uiting dat het CGVS zich helemaal niet gekwetend heeft van zijn taak om na te gaan of verzoeker inderdaad internationale bescherming behoeft of niet en of zijn bescherming kon of kan genieten tegen trafficking."

Verzoekster toetst haar feiten en situatie vervolgens aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij wijst erop dat zij nog niet besneden is en stelt dat het dan ook niet zo onlogisch is dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst besneden zal worden. Verzoeker behoort als vrouw tot een sociale groep. "Vrouwen dienen nu eenmaal besneden te worden in bepaalde delen van Nigeria". "Het is duidelijk dat de autoriteiten in Nigeria niet altijd bescherming kunnen bieden

aan verzoeker zoals bepaald in artikel 48/5 Vw. Het CGVS toont niet aan dat er een doeltreffend systeem voor opsporing, vervolging en bestraffing aanwezig is zodat moet worden aangenomen dat dit er NIET is. Het is het CGVS die dit dient aan te tonen".

Verzoekster herhaalt dat het CGVS in het begin geen open kaart speelde en verwijt het CGVS dat zij in de val werd gelokt. *"Zoals hierboven gesteld had verwerende partij bij het begin van het interview duidelijk moeten aantonen dat ze weten dat verzoeker al in 2009 als 15 jarige meisje in Griekenland was.*

Op deze wijze zou verzoekster haar veel meer op haar gemak gevoeld hebben en zou zij vrijelijk kunnen praten.

Zij zou dan kunnen verhalen dat zij in feite het slachtoffer is geworden van een puur geval van trafficking die internationaal strafrechtelijk vervolgbaar is. Een kind van 15 jaar naar Europa overbrengen met de belofte te werken in een Afrikaanse shop doch in werkelijkheid om haar in te schakelen in de kinderprostitutie ... een duidelijker geval van trafficking bestaat er niet.

Het CGVS laat volledig na om dit te onderzoeken. Het CGVS heeft enkel en alleen gezocht naar feiten die tegen verzoeker kunnen gebruikt worden in plaats van zelf actief op zoek te gaan of verzoeker het slachtoffer geweest is.

Indien zij tewerkgesteld diende te worden als 15 jarig kind in de prostitutie in Griekenland en later in Italië dan dient haar het statuut van vluchteling te worden toegekend gezien zij het slachtoffer is geweest zoals omschreven in artikel 48/7 Vw. Het weze duidelijk dat verzoeker ernstige schade heeft ondergaan of minstens rechtstreeks bedreigd is geworden met dergelijke vervolging. Net omdat zij het slachtoffer is geworden van een geval van pure trafficking"

Verzoekster verwijst inzake de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet naar het reisadvies van buitenlandse zaken inzake Nigeria. *"Het weze duidelijk dat Nigeria niet de hemel om aarde is om in te wonen. Verzoeker stelt dan ook vast dat zij een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 par. 2 c)*

(...)

Inderdaad de veiligheid van verzoeker wordt niet gegarandeerd door zijn overheidsdiensten. De staat is gewoonweg niet in staat om verzoeker bescherming te bieden. Dit blijkt al uit het feit dat verzoeker als 15 jarige het slachtoffer is geworden van trafficking. Een kind die op straat leeft is gemakkelijk te overhalen om naar Europa te komen.

Het aanwezig zijn om een bepaalde plaats op een bepaald ogenblik is voldoende om te worden gedood. Uit het bovenstaande van buitenlandse zaken blijkt de situatie in Soedan een schoolvoorbeeld van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 par. 2 c) Vw."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop deze richtlijn ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.2. Inzake de opgeworpen schending van artikel 8 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15).

3.3. Het feit dat verzoekster niet met bepaalde tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekster als enige persoon in principe wel kan weten wat zij

eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het PR CGVS voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Bovendien had verzoekster de mogelijkheid om omtrent de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden in het onderhavige verzoekschrift de nodige duiding te verschaffen en heeft zij van deze mogelijkheid ook gebruik gemaakt.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.6. Verzoekster beweert haar land en regio van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van de problemen met en vrees jegens Kingsley A.

De geloofwaardigheid van deze vrees en deze problemen wordt echter op ondermijnd doordat verzoekster haar asielrelaas, dat plaatsgevonden zou hebben in Nigeria, situeerde in de periode gedurende dewelke zij in Griekenland vertoefde. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U verklaart dat u 18-19 jaar oud was toen Kinsley met u wilde huwen (zie gehoorverslag CGVS dd. 22 december 2016 p. 14, hierna genoemd cgvs p. 14). Op 21 of 22 september 2013 zou u in Griekenland, Athene zijn aangekomen (cgvs p. 4 en p. 29). Dit was de eerste keer dat u ooit Nigeria had verlaten (cgvs p. 30). Uw oma zou in 2014 overleden zijn, toen u in Griekenland was (cgvs p. 8). Februari 2015 zou u Griekenland hebben verlaten (cgvs p. 5). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier), werden op 03 april 2009 reeds uw vingerafdrukken in Griekenland, meer bepaald in Tayros, genomen. U er op het einde van het gehoor voor het Commissariaat-generaal mee geconfronteerd dat u volgens onze informatie reeds langer weg bent uit Nigeria, vraagt u zich af welke informatie, om vervolgens te stellen dat het 2013 was (cgvs p. 30). U gevraagd naar of u zeker bent, stelt u ‘dat is het jaar dat ik me kan herinneren’ (cgvs p. 30). U ermee geconfronteerd dat u volgens onze informatie in 2009 in Griekenland was, zegt u dat wat u zich herinnert, deze vrouw u heeft gebracht, in 2013 (cgvs p. 30). U nogmaals met hetzelfde geconfronteerd, stelt u simpelweg dat u het u niet herinnert (cgvs p. 30). U ermee geconfronteerd dat u bent geboren in 1994 en dat u in 2009 aldus slechts 15 jaar oud was, geeft u plots toe dat u Nigeria heel jong hebt verlaten. U zegt vervolgens het volgende: “1994, dat is mijn geboortedatum, nu herinner ik het me, ik heb Nigeria heel jong verlaten, want die vrouw die me naar Griekenland heeft meegenomen, ik was heel jong, ik heb de leeftijd moeten veranderen, ik was heel jong, als ik buiten kom op de straat, de politie gaat me arresteren, dat ik een andere leeftijd opgeef. Ik moet zeggen 1988, 1987. Ik moet mijn leeftijd iets hoger vermelden, iets ouder” (cgvs p. 30). U ermee geconfronteerd dat, als u in 2009 reeds in Griekenland was en u toen 15 jaar oud was, uw gehele asielrelaas dat u diende te huwen met Kinsley toen u 18-19 jaar oud was, hiermee verval, stelt u dat u het begrijpt, maar dat alles wat de protection officer u zegt, u zich dat niet herinnert (cgvs p. 31).

U nogmaals met hetzelfde geconfronteerd, stelt u plots het volgende: “Wat er gebeurd is met oma, Kinsley en deze vrouw (Ivie), het is allemaal waar. Maar de tijd dat ik in Griekenland was, is ook waar. Alles dat met Kinsley is gebeurd, ik weet het jaar en de maand niet meer, ik weet dat de datum waar is, de datum van de vingerafdrukken, het klopt niet, ik was toen heel jong, de vrouw zei dat ik me ouder moest voordoen. Ik heb alles veranderd, omdat de details in mijn asielprocedure, waren niet mijn echte naam, de vrouw zei doe dit, doe dat, ik heb dat gevolgd” (cgvs p. 31). U geeft vervolgens aan dat

u effectief op 03 april 2009 in Griekenland was (cgvs p. 31) en dat u hebt gelogen omdat u daar andere gegevens zou hebben opgegeven. U stelde in Griekenland Osario (O.) te heten, geboren in 1987 of 1986 (cgvs p. 31). U blijft wel vasthouden aan het door u geopperde asielrelaas (cgvs p. 32). Als er u evenwel wordt gevraagd hoe oud u dan effectief was toen Kinsley met u wilde huwen, moet u opvallend lang nadenken (cgvs p. 32). Vervolgens stelt u alsnog dat u 13-14 jaar oud moet zijn geweest (cgvs p. 32). U geeft ook toe dat u voor een veel langere periode in Griekenland bent geweest, meer bepaald vijf jaar, en dat u daar effectief in de prostitutie hebt gewerkt (cgvs p. 32). Ook geeft u toe dat uw grootmoeder niet in 2014 is overleden, zoals u pretendeerde, maar dat ze eind 2009 zou zijn gestorven (cgvs p. 33). U heeft aldus gedurende het gehele gehoor bij het Commissariaat-generaal foutieve informatie verstrekt en gelogen over de datum waarop u uw land, zijnde Nigeria, zou hebben verlaten. Bij aanvang van het gehoor werd er u nochtans uitdrukkelijk op gewezen dat u zoveel mogelijk informatie dient te geven en de waarheid dient te vertellen (cgvs p. 2). Ook werd er u toen op gewezen dat u dient te vertellen in welke landen u eventueel eerder bent geweest of waar u heeft gewoond voor uw komst naar België (cgvs p. 2). Er werd toen uitdrukkelijk vermeld dat het op zich niet problematisch is indien u Nigeria al eerder hebt verlaten dan u initieel beweerde, maar dat het wel belangrijk is dat u hier eerlijk over bent (cgvs p. 2). Gezien u gedurende het gehele gehoor hebt gelogen over waar, wanneer en in welke omstandigheden u de laatste periode voor uw komst naar België werkelijk hebt verbleven en u bovendien zelfs na confrontatie nog geruime tijd blijft ontkennen, maakt u dan ook uw nood aan bescherming niet aannemelijk. Bovendien vervallen met de vaststelling dat u reeds in 2009 en aldus op 15 jarige leeftijd in Griekenland was, uw verklaringen dat u op 18 of 19 jarige leeftijd een gedwongen huwelijk zou hebben ondergaan in Nigeria. Het is ook opmerkelijk dat u opvallend lang moet nadenken als u wordt gevraagd hoe oud u dan effectief zou zijn geweest toen Kinsley met u zou willen huwen hebben in Nigeria. Dit komt allesbehalve doorleefd over, maar wekt eerder de indruk dat u de leeftijd waarop u zogezegd gedwongen diende te huwen, nog moet uitrekenen. Ook over de overlijdensdatum van uw grootmoeder moet u vervolgens uw verklaringen bijstellen, gezien u reeds veel eerder uw land hebt verlaten dan u pretendeerde. Door uw leugenachtige verklaringen omtrent de datum waarop u Nigeria zou hebben verlaten, waardoor de door u ingeroepen feiten op 18 – 19 jarige leeftijd zich niet kunnen hebben voorgedaan, maakt u dan ook uw nood aan bescherming niet aannemelijk.”

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten.

Waar zij heden voorhoudt dat zij ongeletterd zou zijn en amper naar school ging, doet dit integendeel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Eerder gedurende de asielprocedure gaf zij aan wel degelijk de nodige scholing te hebben genoten. Zij stelde school gelopen te hebben tot in het secundair onderwijs, en dit tot in GSS 3 van “*de Local Grammar school*” (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.9; vragenlijst, nr.3.5.; verklaring DVZ, nr.11). Dat zij ongeletterd zou zijn, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig genomen worden.

Verzoekster kan evenmin worden gevolgd waar zij – onder meer verwijzend naar het voorgaande en naar haar cultuur, profiel en verleden in Griekenland – poneert dat zij niet bij machte kon worden geacht om de nodige datums te verstrekken en een coherent relaas uiteen te zetten. Vooreerst vermeldde zij dit niet spontaan en voorafgaand aan de gehoren bij de DVZ en bij het CGVS doch liet zij dit slechts uitschijnen nadat zij met de voormelde vaststellingen werd geconfronteerd. Daarenboven hebben de voormelde vaststellingen betrekking op een dermate groot tijdsverschil dat de geopperde moeilijkheid om correcte datums te verstrekken geenszins een dienstige verklaring bieden. Het was niet onredelijk om van verzoekster te verwachten dat zij zou weten of zij in jaar jonge puberjaren (in 2009) dan wel als jongvolwassen vrouw (in 2013) problemen kende en naar Griekenland vertrok. Eveneens kan niet worden ingezien hoe het feit dat zij in Griekenland over haar leeftijd diende te liegen haar leugenachtige verklaringen in België zou kunnen verklaren. In België gaf zij namelijk wel haar juiste leeftijd op. Dat verzoekster wel degelijk bij machte was om datums te verstrekken en om gebeurtenissen te situeren in de tijd, blijkt daarenboven duidelijk uit de stukken van het dossier. Verzoekster gaf omtrent de kernelementen van haar relaas immers niet enkel datums op, doch situeerde deze kernelementen eveneens op correcte – zij het achteraf gebleken leugenachtige – wijze ten opzichte van haar leeftijd ten tijde van deze gebeurtenissen, ten opzichte van elkaar en ten opzichte van het heden. Zo gaf zij bij de DVZ aan dat de feiten plaatsvonden in de periode 2012-2013, wanneer zij een jaar of achttien was, hetgeen strookt met haar werkelijke leeftijd (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.).

Eveneens gaf zij meermaals aan dat zij ongeveer één jaar geleden vluchtte uit Nigeria en schetste zij een reisverloop en verblijf in Griekenland dat hiermee overeenstemt (*ibid.*; verklaring DVZ, nr.10, 31). Ook bij het CGVS koppelde verzoekster de verschillende kernelementen van het relaas op correcte manier aan haar werkelijke leeftijd en ten opzichte van elkaar. Zo stelde zij dat Kingsley met haar wilde huwen toen zij 17 of 18 jaar was, werd dit afgetoetst aan haar leeftijd en bevestigde zij dat het klopte dat dit dan in de periode 2011-2012 was (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.21). Later tijdens het gehoor verklaarde zij dat zij vertrok uit Nigeria in 2012 of 2013, toen zij 18 of 19 jaar was (*ibid.*,

p.26). Bovendien kon zij haar aankomst in België met de nodige precisie situeren in de tijd (*ibid.*, p.17). Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat verzoekster geenszins moeite had met het verstrekken van datums en het situeren van gebeurtenissen in de tijd doch wel moedwillig haar verblijf in Griekenland verhulde en leugenachtige verklaringen aflegde over de periode waarin het beweerde asielrelaas zich zou hebben afgespeeld. Verzoekster verstrekt derhalve geen dienstige uitleg voor het feit dat zij gedurende haar gehele gehoor bij de DVZ en bij het CGVS foutieve informatie heeft verstrekt, dat zij heeft gelogen over de datum waarop zij haar land verliet en dat zij zelfs nog enige tijd bleef persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen nadat zij met haar verblijf in Griekenland werd geconfronteerd. Aldus heeft verzoekster op manifeste wijze verzaakt aan de op haar rustende medewerkingsplicht.

In het betoog dat het CGVS haar bij aanvang van het gehoor bij het CGVS te kennen had moeten geven dat het beschikte over informatie waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst reeds eerder verliet, gaat verzoekster aan deze medewerkingsplicht bovendien volledig voorbij. Het is niet ernstig van verzoekster om haar eigen verantwoordelijkheid voor het afleggen van de voormelde, frappant leugenachtige verklaringen, bij het CGVS te leggen. Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoekster werd bij de aanvang van de gehoren bij zowel de DVZ als het CGVS uitdrukkelijk gewezen op het belang van het vertellen van de waarheid en op de gevolgen die gekoppeld konden worden aan het afleggen van foutieve of onjuiste verklaringen. Bij het CGVS werd zelfs letterlijk aangegeven: *"(...) Voor een juiste beoordeling van uw asielaanvraag is het zeer belangrijk dat u naar waarheid vertelt in welk land u bent geboren en heeft gewoond en dat u een zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit. U moet mij eveneens vertellen in welke landen u eventueel eerder bent geweest of waar u heeft gewoond voor uw komst naar België. Indien u Nigeria al eerder heeft verlaten dan u initieel beweerde of een korte of langere periode in een ander land heeft verbleven, is dat op zich niet problematisch en leidt dit niet zomaar tot een negatieve beslissing. Het is wel heel belangrijk dat u hier eerlijk over bent en dit ook zegt, immers wij stemmen onze vragen af op uw verklaringen betreffende uw woonplaats en de datum waarop u Nigeria verliet – het is dus in uw belang dat u de waarheid hierover vertelt (...) Het is dus zeer belangrijk dat u de volledige waarheid vertelt, ook al komt u misschien uit een ander land of heeft u uw land al eerder verlaten (...)".* Gelet op het voorgaande, is het niet ernstig om, na zelf gedurende nagenoeg haar gehele asielprocedure te hebben gelogen, dit aan het CGVS te verwijten.

Verzoekster legde over (haar problemen met) Kingsley bovendien nog andere tegenstrijdige verklaringen af. In deze wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

"Er werden eveneens nog enkele tegenstrijdigheden opgemerkt tussen het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoor bij het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat Kinsley 77 jaar oud was, terwijl u bij het cgvs stelt dat zijn leeftijd 70 jaar was toen hij met u wilde huwen (cgvs p. 18). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat hij 70 jaar oud was en dat bij Dienst Vreemdelingenzaken het Engels misschien niet goed werd verstaan (cgvs p. 19). Ook stelde u bij DVZ dat Kinsley vijf andere vrouwen had, terwijl u bij het CGVS steevast stelt dat hij slechts drie andere vrouwen had (cgvs p. 18). U hiermee geconfronteerd, stelt u "Neen het was vier dat ik die man zei, drie sorry" (cgvs p. 19). Het is opmerkelijk dat u ook omtrent de leeftijd van Kinsley en het aantal vrouwen die hij had, reeds tegenstrijdige verklaringen aflegt."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Het verschil in opgegeven leeftijd tracht zij ten onrechte te minimaliseren.

Vooreerst valt het op dat verzoekster, hoewel zij eerder trachtte te laten uitschijnen dat haar verklaringen bij de DVZ verkeerd zouden zijn begrepen of vertaald, heden te laten uitschijnen dat zij bij de DVZ mogelijk toch iets anders verklaarde. Verder kon worden verwacht dat zij het eerder zou hebben aangegeven indien zij de leeftijd van Kingsley niet kende in plaats van op strijdige wijze te antwoorden op de gestelde vragen. De tegenstrijdigheid omtrent het aantal vrouwen van Kingsley laat verzoekster verder ongemoeid.

Uit de stukken van het dossier blijkt daarenboven dat verzoekster nog diverse andere, frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over de cruciale aspecten in het relaas betreffende Kingsley.

Zo gaf zij in de vragenlijst aan dat Kingsley reeds voordat zij hem volgde en voor hun huwelijk aan haar oma had gevraagd of zij besneden was. Eveneens zou Kingsley reeds toen zij hem volgde hebben opgemerkt dat zij niet besneden was en dat zij dit moest laten doen (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS stelde verzoekster echter dat Kingsley slechts wanneer hij na een aantal maanden seks met haar wilde zou hebben gemerkt dat zij niet besneden was, dat Kingsley dit eerder niet wist en dat Kingsley dit nooit aan haar oma had gevraagd (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.15, 25).

Verder beweerde verzoekster in de vragenlijst dat haar grootmoeder reeds werd vermoord in 2013 en voegde zij toe: *"Ik was toen nog in Nigeria. Ik kon echter niet meteen vertrekken, aangezien ik geld bijeen moest verzamelen om te vluchten uit Nigeria"* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS gaf verzoekster, zowel voor als na confrontatie met haar verblijf in Griekenland, echter meermaals duidelijk aan dat haar grootmoeder slechts zou zijn vermoord op het ogenblik waarop zij reeds in Griekenland was (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8, 33).

Ook over de duur van haar verblijf bij Kingsley legde verzoekster manifest tegenstrijdige verklaringen af. Bij het CGVS verklaarde zij initieel dat zij meer dan een half jaar bij Kingsley verbleef en dat zij zelfs na haar weigering om zich te laten besnijden nog zes maanden bij hem bleef wonen (*ibid.*, p.26). Na confrontatie met haar verblijf in Griekenland beweerde zij, hoewel zij bleef vasthouden aan het relaas met Kingsley, echter dat zij minder dan een maand bij deze persoon zou zijn gebleven (*ibid.*, p.34).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen met en vrees ten aanzien van Kingsley A.

Derhalve maakt verzoekster evenmin aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst zou dreigen te worden onderworpen aan een besnijdenis. Zij maakt de concrete omstandigheden waarin zij met een dreigende besnijdenis werd (en zou worden) geconfronteerd immers hoegenaamd niet aannemelijk. Daarenboven staat zij haar gezegden op generlei wijze waar in het verzoekschrift op algemene wijze geponeerd wordt: *"Vrouwen dienen nu eenmaal besneden te worden in bepaalde delen van Nigeria (...) Het is duidelijk dat de autoriteiten in Nigeria niet altijd bescherming kunnen bieden aan verzoeker zoals bepaald in artikel 48/5 Vw"*. Verzoekster toont, hoewel zij daartoe de mogelijkheid heeft middels onderhavig beroep, geheel niet aan dat de situatie in haar regio van herkomst in Nigeria van zulke aard zou zijn dat alle (of de meeste) vrouwen aldaar zouden worden besneden en dat zij ingevolge een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in deze regio zou dreigen te worden besneden. Evenmin toont zij aan dat zij, zo zij met deze praktijk zou dreigen te worden geconfronteerd, zich hieraan niet zou kunnen onttrekken en hiertegen geen bescherming zou kunnen verkrijgen.

Waar verzoekster aan het einde van het gehoor bij het CGVS (na te zijn geconfronteerd met haar verblijf in Griekenland en haar leugenachtige verklaringen en na vervolgens enige tijd te hebben nagedacht) en in het onderhavige verzoekschrift stelt dat het vaststaat dat zij op jonge leeftijd slachtoffer zou zijn geworden van 'human trafficking' en prostitutie en in dit kader een vrees uit jegens een zekere Ivie, dient te worden opgemerkt dat ook aan haar verklaringen op dit vlak geen geloof kan worden gehecht. Indien verzoekster werkelijk op jonge leeftijd slachtoffer was geworden van mensenhandel en prostitutie en ingevolge hiervan een vrees koesterde bij een terugkeer naar haar land van herkomst, mocht – mede gelet op het hoger gestelde inzake de op haar rustende medewerkingsplicht – immers worden verwacht dat zij dit eerder gedurende de procedure en spontaan zou hebben aangegeven. Zij deed dit echter niet en trachtte haar jarenlange verblijf in Europa moedwillig te verhullen. Dat zij dit nodig achtte, maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin zij heden voorhoudt naar Europa te zijn gereisd en in Europa te hebben verbleven. Dit geldt nog des te meer nu uit de verklaringen die zij eerder gedurende haar asielprocedure aflegde duidelijk blijkt dat zij in Europa, zowel in Griekenland als in Italië, altijd zou hebben geweigerd om te werken als prostituee (administratief dossier, gehoorverslag, p.16-17).

Indien al geloof zou kunnen worden gehecht aan de omstandigheden waarin verzoekster heden beweert te hebben vertoefd tijdens haar reis naar en haar verblijf in Europa, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat zij hoegenaamd niet aannemelijk maakt dat zij ingevolge hiervan nog iets zou dienen te vrezen. Ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, verklaarde verzoekster immers dat zij reeds jarenlang niets meer heeft vernomen van Ivie en bleek zij over niet één objectieve en concrete aanwijzing te beschikken dat Ivie haar nog zou zoeken.

Verder toont verzoekster, hoewel zij daartoe de mogelijkheid heeft middels onderhavig beroep, op generlei wijze aan dat zij, zo lve haar nog zou zoeken, verstoken zou blijven van bescherming in haar land en regio van herkomst.

Het medische attest in het administratief dossier (map 'documenten') toont slechts aan dat verzoekster niet besneden is. Het bevat aldus geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram dd. 12 april 2016'), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Waar zij meermaals verwijst naar de situatie in Soedan, kan niet worden ingezien hoe de situatie aldaar in casu dienstig zou kunnen zijn gelet op verzoeksters herkomst van Nigeria. Het geciteerde reisadvies kan verder niet volstaan om afbreuk te doen aan het voorgaande. Zulk reisadvies is immers bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoe dan ook blijkt ook uit dit reisadvies dat slechts bepaalde regio's van Nigeria worden getroffen door geweld en kan hieruit geheel niet worden afgeleid dat verzoeksters regio van herkomst in de Edo State in Nigeria zou beantwoorden aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan het betoog evenmin worden aangenomen dat de bestreden beslissing artikel 27 van het PR CGVS en artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet schendt.

Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS